

Az Index szerint „Hollós lefejezte a MR-t”. Az Index szerint „Hollós lefejezte a MR-t”. A Népszabadság online konkrétabb: „Elbocsátották a Kossuth adó főszerkesztőjét”. Végül, de legelső sorban a Gondola hangütése – többes számban: „Elbocsátások a Magyar Rádiónál?” Íme a legutóbbi napok szenzációja.

A tegnap még szűken csordogáló hírek az elküldöttek élén a nemzeti főadó vezetőjét, az aduász Perjés Klárát nevesítették. A küldők csoportját, a küldetéseket Hollós János alelnök jegyzi.

Egyesek szerint ez nem más, mint gyors fogyókúra. Az egycsatornás médium korszakában felhizlalt intézmény visszakarcsúsítása.

Mások e hamarság háttérében politikai szándékot alítanak.

De ja vue!

Kirúgásoktól már a pártállam idején sem volt ment a Magyar Rádió.

Nagyobb számú elbocsátást a Gombár Csaba lemondása után a tefa-ként is emlegetett Csúcs László alelnök rendelt el. (Tefa: teljes jogkörrel felruházott alelnök.)

A kirúgás-cunami kezdő hullámát 1991-ben mégis politológus-elnök indította útjára. Intézkedéseit a rendszerváltás égiszével (pajzsával) fedezte. Egy ideig.

E küldetéses ember által kinevezett és bizalmát kizárólagosan birtokló hirtelen-vezetők – akik hogy, hogyan nem mind az SZDSZ-szel tartottak szoros kapcsolatot, egyikük még a mozgalom szóvivőjeként is feltűnt a médiában – nos ezek az újabb küldetésesek radikális személyi és műsor változtatásokkal kívánták párt-szócsővé tenni a független státusú nemzeti közszolgálati rádiót.

Az Antall-kormány ellenzékének a fórumává.

E hullámra a szökőár-reakció az Első Tefa intézkedéseivel érkezett meg.

A Második Tefát Hollós Jánosnak hívják.

Hirtelenségének a propos-ja egy kényszerhelyzet.

Az 1996-os keltezésű mediatorvény rendelkezése értelmében 2006 február elsejével megszűnnek a még működő keleti normás URH frekvenciái a Magyar Rádiónak. Azok, amelyeken a Kossuth, a Petőfi és a Bartók adásain túl még további négy műsort szolgáltatott e médium: a parlamenti közvetítéseket, a kisebbségi adásokat, a regionális stúdiók műsorait, valamint – az előbbiektől nem használt időintervallumban – a Kossuth Rádió műsorait. Azokat, amelyeket egyébként a Petőfi és a Bartók adásaival egyetemben az un. nyugati CCiR frekvencián folyamatosan sugározza az Antenna Hungária.

A vészharangot a hallgatók füle hallatára az ORTT elnöke, Kovács György a minap kongatta meg. A Kossuth rádió november 25-i Háttér adásában fejtette ki, hogy a Magyar Rádió ha nem is alkotmányos mulasztásban vétkes, mint néhány ügyben az Országgyűlés, de szervezeti mulasztásban mindenképpen.

Álláspontja szerint az Országos Rádió és Televízió Testület 2003. március 25-i határozata értelmében a fent említett adásokat a korábban a Magyar Rádiónak megadott, korszerű műsorszórási lehetőségen belül kell megoldani. „Mi azt gondoljuk – hangsúlyozta az ORTT elnöke – hogy ez olyan jelentős közszolgálati feladat, a nemzetiségi adások, a parlamenti közvetítések, hogy az egy 100 megás, rádióhallgatói szokásoknak megfelelő frekvencián folyjon.”

Ez az időzített bomba – amelyikről minden felelős vezetőknek tudnia kellett – itt ketyegett tehát más tíz éve, amelyet aztán 2003 márciusában élesítettek. (Egyébként e hivatkozott határozatot az ORTT honlapján nem találtuk!)

A Magyar Rádió kényszerhelyzetben van. Létezik kialakult műsorstruktúrája, munkatársi gárdája. Két és fél hónapon belül mindez a múlté. Ahhoz, hogy az ORTT 2003. március 25-i határozata értelmében cselekedjék, és az eddig középhullámon sugárzott többórás adásoknak a három főadóján helyet adjon, radikálisan át kell alakítani azok műsorrendjét, rádiós profilját.

Műsoridő híján – ez nem is kérdés – munkatársak százait kell elküldeni. Az viszont kérdéses, miként illeszthető be például a vége-hossza nem lévő parlamenti közvetítés-sorozat a hír-rádió szerepét betöltő Kossuth, a szórakoztató és sport adásokkal jelentkező Petőfi és a kimondottan zenei profilú Bartók műsorába. És akkor még ott vannak a nemzetiségi adások és a regionális adók többórás programjai.

A megoldást most is keresik a Magyar Rádió vezetői, Második Tefa és társai.

A most lapátra tett vezetők közül van olyan, aki e kényszerintézkedés-sorozattal nem ért egyet, s a felső vezetés felelősségét firtatva vált nem kívánatossá. Mások megkönnyebbüléssel veszik a kalapjukat és teszik az egyébként nyugdíjas korú fejükre: utánunk az özönvíz!

Sajnos ezt az elbocsátás-cunamit egzisztenciák tucatjai, ha nem százai szenvedik majd meg.

Megfigyelők szerint a történéseknek van egy politikai olvasatuk is. A választások közeledtével a kulisszák mögött felgyorsulnak az események. Személyi kapcsolatok mentén politikai alkuk kötődnek, amelyeket nem kötnek senkinek orrára. Még a 80 éves nemzeti közszolgálati rádió hallgatóinak az orrára sem. Egy ilyen kényszerhelyzetben pedig azt tesznek lapátra, akit tetszik. Vagy nem tetszik – politikailag.

Az elküldöttek most nem számíthatnak az 1994-eshez hasonló mértékű, ellenzék-szervezte szolidaritásra. Sőt, jónéhányuk eltávolítást politikai káröröm kíséri.

Az elkövetkező hetekben bizonyára mindenféle bizottság alakul majd a helyzet – úgymond – (le)rendezésére.

Egy bizottságot mégis is az Önök figyelmébe ajánlunk.

Azt a Bizottság-együttest, amelynek tagjai így kezdték dalukat:

Má' megint itt van a szerelem

Má' megint izzad a tenyerem

s a negyedik strófát így fejezték be:

Ködni kell, phüj

Áááá

- szil -